

FORORD

I denne slektsboka har jeg gått ut fra **Ole Holmsen** på Rustad i Asker som stamfar. Helst ville jeg ha gått ut fra hans far, Holm Halvorsen, som stamfar, men av forskjellige grunner — uvisst hvilke — er alle band med de andre etterkommere av Holm Halvorsen blitt helt brutt. Det ville derfor ha blitt for stort arbeid å oppspore alle disse.

Forat vi skal få litt kjennskap til våre aner, har jeg tatt med en-del stoff fra forskjellige kilder: Tord Pedersen: **Drammen**, en norsk Østlandsbys utviklingshistorie. 1912—21. **Bærum**. En bygds historie utgitt av Bærums herredstyre ved en komite. I 1920 og II 1924. Halvard Torgersen: **Asker**. Bidrag til bygdens historie. 1917. Ny utgave 1941. Jacob Neumann: **Bidrag til statistisk-oeconomisk Kundskab om Asker Præstegjeld**. Faksimileutgave utgitt av Asker og Bærum Historielag. 1964. A. Lagesen: **Ringerikske slekter**. I 1927, II 1930, III 1935. Sigurd Engelstad: **Blakstad i Asker**. Asker og Bærums Budstikke, avisutklipp. Muntlig tradisjon.

Eidsvoll, september 1970.

Otto Nordheim.

Ole Holmsens farsslekt

Den første vi kjenner av Ole Holmsens farsslekt, er hans farfar, Halvor Holmsen, født 1727, død 11/1. 1818. Den 6/7. 1759 ble han trolovet og den 25/11. 1759 gift med Olea Hansdatter Ørakereie, født 1733, død 9/8. 1801. Av barna kjenner vi navnene på fire: Holm, født 1762, Anne, født 1767, Hans, født 1769 og Thore (Halvorsdatter), født 1772.

I den første tida etter giftermålet har nok Halvor Holmsen bodd på forskjellige steder, ettersom hvor han har hatt arbeid. I 1801 finner vi ham på garden Woxen som husmann med jord. Ved siden av det er han tømmermann. Sennen Hans er også tømmermann, og sønnen Holm er byggmester. De har øyensynlig vært flinke og solide håndverkere, og Holm må dessuten ha vært en særlig driftig kar, som vi seinere skal se.

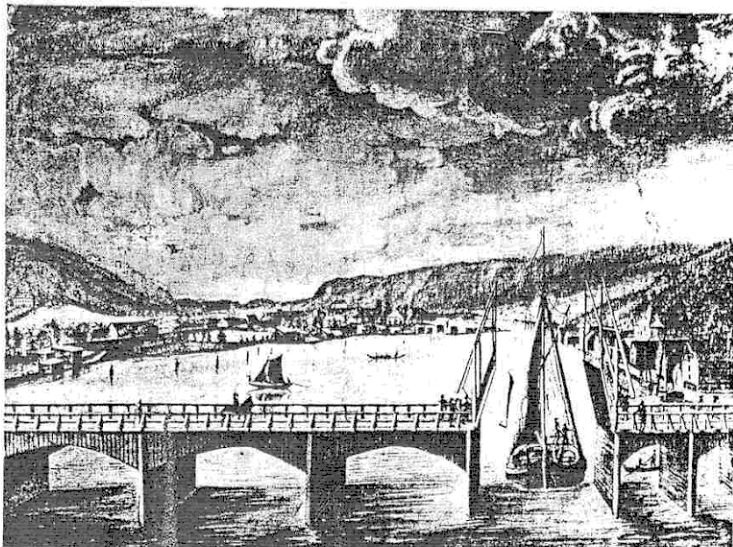
Ikke langt fra Woxen ligger Bogstad, som Peder Anker dengang eide. Peder Anker var generalveiintendant fra 1789, og han har fått stor ros for sitt arbeid med veivesenet. Peder Anker har naturligvis kjent de flinke tømmermennene som bodde på husmannsplassen under Woxen, og han har benyttet seg av dem til forskjellige arbeider. Særlig kan vi tenke oss at de har arbeidet med brubygging. Holm Halvorsen har til slutt øyensynlig blitt spesialist i å bygge bruer. Den 11. juni 1793 var han således til stede ved en synsforretning på to bruer i Honefoss, hvor det var stor krangel mellom byggmesteren og sagbrukseierne. Det ser ut til at Holm Halvorsen er blitt tilkalt som sakkkyndig oppmann.

Holm Halvorsens største arbeid var den gamle Drammensbrua som forbandt Bragernes og Strømsø, ei bru som stod i hele 123 år. Det vil sikkert interessere etterkommere av Holm Halvorsen å høre litt om dette arbeidet, derfor skal jeg fortelle litt om det. Noen av opplysningene er hentet fra Drammens jubileumshistorie, mens andre er hentet fra en artikkel av Anton Brask Rustad i «Asker og Bærums Budstikke» i april 1937.

Det var Peder Anker som først — i 1789 — satte fram tanken om å bygge ei bru mellom Bragernes og Strømsø. De gode Bragernesborgere var dog mot planen, da de var redde for konkurransen fra Strømsøborgerne. Tross motstanden fikk imidlertid Peder Anker i 1803 satt igjennom at det skulle bygges ei bru. En svensk brubygger, Ekholm, skulle bygge brua, ca. 600 m lenger oppover elva. Det skulle være en stor buekonstruksjon av tre, uten pillarer i elva. Ei natt i 1805 sank imidlertid brukarret på Strømsøsida plutselig i dypet.

Tanken om å bygge bru ble tatt opp igjen i 1811. Da ble det dannet et privat aksjeselskap. I et møte i brukomiteen den 15. januar ble kaptein Finnes tegninger til bru godkjent. (I Drammens jubileumshistorie står: «de av byggmester Holm Halvorsen fremlagte tegninger»). Et par forandringer ble foretatt med tegningene. Blant annet ble det bestemt at peleåkene bare skulle bestå av enkelte pelerader istedenfor dobbelte. Bestyrelsen av arbeidet ble overdratt til kaptein Finne, mens Holm Halvorsen ble antatt som byggmester,

bror til
Eli Holmsdatter
Sollenid
dysaker

Drammens gamle bybru. Etter maleri av H. P. C. Dahm i 1815—20 årene.

ganske sikkert på Peder Ankers personlige anbefaling. Alt dengang må Holm Halvorsen ha vært en ansett brubygger. Han foreslo nemlig og fikk antatt en forandring i konstruksjonen. Da arbeidet økte, ble det antatt en formann til, en Syvertsen fra Kristiansand. Komiteen understreker imidlertid påfallende sterkt i sin protokoll at det er Halvorsen som har ledelsen, og at Syvertsen i ett og alt har å rette seg etter ham. (Anton Brask Rustad kaster fram den tanken at det er Holm Halvorsen som har fått tak i Syvertsen, da de har vært kjente fra før, og han antar derfor at Holm Halvorsen har bygd brua over Torridalselva ved Kristiansand. Den er nemlig bygd kort tid før Drammensbrua).

I oktober 1812 var Drammensbrua så vidt ferdig at den kunne passeres, og den 12. mars 1813 var den helt ferdig. Den hadde kostet 171522 riksdaler 2 mark 22 skilling, men en må ta i betraktning at pengeverdien var abnormt lav dengang. For å vise hvor store lønningene var, kan en nevne at kaptein Finne hadde en godtgjørelse av 5 riksdaler pr. dag, mens en underoffiser og 40 mann som arbeidet med to rambukker, hadde en lønn av 1 riksdaler 48 skilling pr. dag.

Brua var, som før nevnt, bygd av et privat aksjeselskap, og man måtte betale bompenger — brupenger — for å komme over.

Brupengene var:

For hvert menneske (spedbarn unntatt)	1 sk.
« hest	4 «
« ku eller okse	2 «
« svin, sau, geit, kalv	1 «
« karjol, reisekjerre	6 «
« firehjulet vogn	12 «
« spiss-slede	2 «
« arbeidsslede	1 «

Fra 15. mars til utgangen av desember 1813 var de samlede inntekter 12408 riksdaler 15 skilling.

Den 6. september 1936 sluttet den gamle Drammensbruas saga. Da ble nemlig den nye brua åpnet for trafikk. Det viste seg da de rev den gamle brua, som naturligvis var blitt reparert flere ganger, at det var gjort godt arbeid ved bygginga av den. Tømmerstokkene under vannet var like gode og ble solgt til snekermaterialer.

Holm Halvorsen skal også ha bygd Løkkebrua i Sandvika etter hva hans sønn Ole Holmsen fortalte. Sønnen var med far sin og falt i elva under anlegget. Henriette Lonaas fortalte at da hennes bestefar engang dro til Drammen, gikk og sprang den 10 år gamle Knut Asker etter og holdt i hesterumpa for å «lette på gonga».

Holm Halvorsen hadde mange jern i ilden. Han var bruker av Storenga, som hørte under Jar, og i lengre tid var han også forpakter av Jarsmølla. Han hadde en mann til å styre denne for seg. Ved sin egen dyktighet hadde Holm Halvorsen — husmannsgutten — arbeidet seg opp til å bli en høyt ansett mann. Han ble da også godt gift, første gang med Anne Sørensdatter fra Høvik gard, annen gang med Eli Olsdatter fra Østern i Asker.

Holm Halvorsen, døpt 25. juli 1762, død 2. juni 1835.

Gift 17/6 1793 med

1) **Anne Sørensdatter**, født 17/10. 1768, død 14/2. 1794. Hun var datter av Søren Eriksen Høvik og Martha Jensdatter fra Gjønnnes.

Barn i første ekteskap:

1. Halvor Holmsen, født 26/1. 1794, gift 24/3. 1825 med Anne Marie Jensdatter Steen. Hun var datter av Jens Larsen fra Grav og Inger Jørgensdatter Stein.

Gift annen gang, 22/12. 1797, med

2) **Eli Olsdatter** fra Østern, født 3/4. 1775, død 17/1. 1847.

Barn i annet ekteskap:

2. Anne Karine Holmsdatter, født 1/1. 1800, gift 30/12. 1824 med Andreas Larsen Warenhof. Han var sønn av Lars Bergersen, Vekkerø, og Anne